Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 131

[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Dedicatio ecclesie

urn:nbn:de:bsz:31-40541

¶ In dedicatione eccleſie.
Ad ꝑmas veſ. ſup ꝑs ã.
Tu domine vniuer-
ſorum qui nullam
habes indigenti-
am voluiſti tēplū
tuum fieri in nobis: conſer-
ua domum iſtam īmacula-
tam in eternum domine. ãn.
Bñdictus es in templo ſan
cto glorie tue ⁊ laudabilis ⁊
glioſus /et ſuperexaltatus
in ſecula. ã. Preſta domine
vt quiſquis hoc templū be-
neficia petiturus ingredi-
tur cuncta ſe impetraſſe le-
tetur. ãn. Fundamenta tem-
pli huius ſapientia dei fun
dauit ī quo dñm celi collau
dant angeli ſi irruent venti
⁊ fluant flumina nō poſſunt
ea mouere vnꝗ̄: fundata eni
erant ſupra petram. Capi
tulum. Apocalypſis. xxi.
Vidi ciuitatē ſanctaʒ
hieruſalem nouā de-
ſcendentē de celo a deo pa
ratā ſicut ſponſam ornatam
viro ſuo. Deo grãs. ℞. Be-
nedic dñe. vt infra. xij. Hyꝰ
Vrbs beata. ex integro. fol.
lxv. ℣ꝰ. Hec eſt domus dñi
firmiť edificata. ℞. Bñ fun
data eſt ſupra firmaʒ petrã.
Ad magt ãn. O ꝙ̄ metuen-
dus eſt locꝰ iſte vere non eſt
hic aliud niſi domus dei et
porta celi. Oratio.
Deus q̇ nobis ꝑ ſingu
los annos huiꝰ ſancti
templi tui cōſecrationis re-
paras diē ⁊ ſacris ſemꝑ my
ſterijs repꝫſentas īcolumes
exaudi preces ppłi tui ⁊ pre
ſta: vt quiſq̇s hoc tēpluʒ be
neficia petiturꝰ ingreditur
cuncta ſe īpetraſſe letet. Et
fa. Per dñʒ. ¶ Inuit. Exul
temus dño regi ſūmo. Qui
ſuū ſctificauit tabernaculū.
ps. Venite. hyꝰ. Angulare
fundamētū. fol. lxv. cū ℣ſu
ſequēti et vltimo. In. j. noct.
ãn. Dñs in templo ſctō ſuo
dñs ī celo alła. ꝓ. x. In dño
ꝯfido. f. iij. ã. Tollite portas
pricipes vr̃as et eleuamini
porte eternales. ꝓ. xxiij. Dñi
eſt ťra. fol. vij. ãn. Erit mihi
dñs in deū ⁊ lapis iſte voca
biť domꝰ dei. ꝓ. xxv. Judica
me dñe qm̄ ego in īnocētia.
f. viij. ã. In tēplo dñi oēs di
cent głiaʒ. ꝓ. xxviij. Afferte.
f. ix. ã. Edificauit moyſes al
tare dño deo. ꝓ. xlv. Deꝰ nr̃.
f. xvj. ã. Nō ē hic aliđ niſi do
mꝰ dei ⁊ porta celi. ps. xlvij.
Magnꝰ dñs. fo. xvj. ℣. Dñe
dilexi decorē domꝰ tue. ℞ʒ.
Et locū hītatiōis głie tue.
Home. ve. be. pbri ſup euã.

Non eſt arbor bona que fa-
cit fructꝰ malos. Lectio .i.
Quia propitia diuinita
te fr̄es chariſſimi ſo-
lēnia dedicationis eccl'ie ce
lebramꝰ: debemꝰ ↄgruere ſo
lēnitati quã colimꝰ: vt ſicut
ornatis ſtudioſiꝰ eiuſdez ec-
cleſie parietibꝰ: pluribꝰ accē
ſis luminaribꝰ: amplificato
numero lectionum: addita
pſalmoꝝ melodia: letis no-
ctē vigilijs ex more trãſegi-
mus: ita etiã penetralia cor
diũ nr̄orũ ſemp̱ neceſſarijs
bonoꝝ opeꝝ decoremꝰ orna
tibꝰ. ¶ Semp̱ ĩ nobis flam-
ma diuine pacꝭ et fraterne
charitatꝫ augeſcat: ſemp̱ in
ſanctuario pectorꝫ nr̄i cele-
ſtiũ memoria preceptorũ: ⁊
angelice laudatiõis dulce-
do ſctã reſonet. ℟ In dedi-
catiõe tēpli decantabat po-
pulꝰ laudē. Et ĩ ore eoꝝ dul
cis reſonabat ſonꝰ. ℣ Orna
uerũt faciē tēpli coronis au
reis ⁊ dedicauerunt altare
domino. Et in. Lectio .ii.
Hi ſunt ei fructꝰ bone
arboris: hic boni the
ſaurꝰ cordis: hec fũdamēta
ſapiētꝫ architectiꝰ q̃ nobꝫ ho
dierna ſcti euangelij lectio
cõmēdat: nõ nos formã ſo-
lũmodo ſꝫ ꝟtutē potiꝰ volēs
habere pietatꝫ. ¶ Quod etiaz
myſtica veterꝫ iſtrumētũ hy
ſtoria nobꝫ diligenꝭ inſinuat
qñ vel moyſes tabernaculũ
vel tēplũ dño ſalomon ĩ ſã-
cte eccleſie typum cõdidit.
Utraqꝫ enĩ domus firmiter
fũdata eſſe referꝭ: taberna-
culum quidē qꝛ ↄpactos de
tabul' habebat parietes ſup
baſes argenteas: tēplũ aũt
ſup̱ lapides quadros in fun
damēto ſuppoſitos. ℟ Fũ-
data eſt domus dñi ſup̱ ver
ticē montiũ ⁊ exaltata eſt ſu
per oēs colles/ et veniēt ad
eã oēs gentes. Et dicēt glo
ria tibi dñe. ℣ Veniētes aũt
venient cũ exultatione por-
tantes manipulos ſuos. Et
dicent gloria. Lectio .iii.
Ligna quoqꝫ erãt ĩpu
tribilia/ de quibꝰ ⁊ ta
bernaculũ oē factũ: et tem-
plũ intꝰ ornatũ ac deſup̱ te
ctũ fulgebat. Aurũ etiã de
theſauro bono optimũ p̱fe-
rebaꝭ: de quo et tabernacu-
li parietes intus et foris ve
ſtiti: et tēpli nõ tantũ parie-
tes verũ etiã laq̃aria: trabes
oſtia: poſtes: et pauimenta
erãt cooperta. ¶ Sed ⁊ va
ſa et vtenſilia domus vtriuſ-
qꝫ cuncta pene aurea: neqꝫ
hec niſi de auro puriſſio fie-

ri licebat. Fruct⁹ etiã arbo-
rũ qui in domũ dñi offerebã
tur puriſſimi ꝛ exquiſiti eſſe
iubebanť: hoc eſt vitis oliue
thuris: myrrhe: vel ſtactꝫ: et
ceteraꝝ huiuſmodi. ℟ Ma
ne ſurgens iacob erigebat
lapidē in titulum. Fundens
oleũ deſuꝑ votũ vouit dño
℣. Erit mihi dñs ĩ deũ ꝛ la-
pis iſte vocabitur dom⁹ dei
Fundens oleum deſuper vo
tum vouit domino. Lcō. iiij

Que videlicꝫ cũcta ſpi-
ritualiter intellecta ꝛ
verã noſtre fidei et operatio
nis ſinceritatem denunciãt.
Domus nãqꝫ vtraqꝫ (vt dixi
mus) vniuerſalis eccleſie fi
gurã pꝛemõſtrat. Neqꝫ incõ
gruũ q̇s arbitreť ꝙ due ſũt
dom⁹ dñi ĩ myſterio facteꝛ
cũ vna domũ xp̄i eſſe eccleſi
am nullus fidelis ambigat
¶ Due eteni dom⁹ ſunt ꝯdi
te: ob ſignificationē vtriuſqꝫ
ppl'i in eãdem fidē venturiꝛ
iudei videlicet ꝛ gẽtilis. Un
de bene tabernaculum ſola
plebs hebꝛea ꝯdidit in ere-
moꝛ tẽpli autē ſtructurã ꝓſe
liti id eſt aduene de gentib⁹
quotquot ĩ ppl'o iſrael tũc
ĩueniri poterãt deuota fide
ꝯpleuerũt. ℟. Terribilis ē
loc⁹ iſte nõ eſt hic aliud niſi
dom⁹ dei et poꝛta celi. Uere
eteni dñs eſt in loco iſto et
ego neſciebã. ℣. Cunqꝫ eui-
gilaſſet iacob de ſomno aiť.
Uere. ¶ In. ij. noc. ã. Uidit
iacob ſcalã ſũmitas eius ce
los tãgebat et deſcēdentes
angelos et dixit vere locus
iſte ſanct⁹ eſt. ps. lx. Exaudi
deus deꝑcationē. fo. xxi. ãn.
Cũ euigilaſſꝫ iacob de ſom-
no ait vere dñs ē ĩ loco iſto
ꝑ. lxiiij. Te decet hymn⁹. fo.
xxi. ã. Erexit iacob lapidē ĩ
titulũ fundens oleũ deſuꝑ.
ps. lxxxiij. Quã dilecta. fo.
xxix. ãn. Tēplum dñi ſctm̃
eſt dei cultura ē dei edifica
tio eſt. ꝑ. lxxxvi. Fundamen
ta ei⁹. fo. xxx. ã. Qui hitat ĩ
adiutoꝛio altiſſimi ĩ ꝓtectio
ne dei celi ꝯmoꝛabiť. ps. xc.
Qui hitat ĩ. f. xxxij. ã. Bñdi
cta glia dñi de loco ſcõ ſuo
all'a. ꝑ. xcviij. Dñs regnauit
iraſcanť. f. xxxiiij. ℣. Btĩ quĩ
habitãt ĩ domo tua dñeꝛ ℟.
In ſcl'a ſcl'oꝝ laudabũt teꝛ

Sed ꝛ rex po(Lcō. v.
tentiſſim⁹ tyꝛi condu-
ctus a ſalomone cõmodatꝭ
artificibus et lignis gratã-
tiſſime iuuitꝛ quia nimirum
ante ĩcarnationē dominicã
notus tantũ in iudea deus:
at poſtꝙ ille in ea qua nat⁹

et paſſus eſt carne reſuſcita
tus a mortuis: ⁊ exaltatꝰ eſt
ſuper celos deus: continuo
ſuper oēm terram nois eius
glia refulſit: orbiſqꝫ vniuer=
ſus ad edificationē domus
illiꝰ accepta ab eo ꝓmiſſio=
ne donorū celeſtiū gaudēs
accurrit. Quid ergo ipſe cō
ditor ⁊ redemptor noſter de
conſtructione ſue domꝰ que
nos ſumꝰ: in ea q̄ nobis mo
do recitata eſt lectione ſan=
cti euāgelij dicat/ audiamꝰ.
Non eſt arbor bona q̄ facit
fructꝰ malos: neqꝫ arbor ma
la faciens fructū bonū. Rez.
O ꝙ metuēdus eſt locꝰ iſte
Uere nō eſt hic aliud niſi do
mus dei ⁊ porta celi. ℣. Sur
gens mane iacob tulit lapi
dē ⁊ erexit ī titulū fundēſqꝫ
oleū deſup dixit. Ue. lc. vj.

Bonas ergo arbores
⁊ bonos haruz fructꝰ
in conſtructionez ſui templi
rex ſapiens querit. At vero
male arboris q̀ ſit finis idez
alibi docet dicens. Omnis
arbor que non facit fructuz
bonū excidetur ⁊ in ignē mit=
tetur. Arbores namqꝫ hoies:
fructꝰ aūt opera dicit ipſorum.
Uultis eni noſſe qui ſint ar=
bores bone: qui ve male fru
ctus: Apoſtolus docet di=
cens. Manifeſta autez ſint
opa carnis: q̄ ſunt fornica=
tio/ īmūdicia/ luxuria/ idolo
rū ſeruitus/ veneficia/ inimi
citie/ contētiones/ emulatio
nes/ ire/ rixe/ diſſentiōes/ he
reſes/ iuidie homicidia/ ebri
etates/ cōmeſſatiōes/ ⁊ his
ſimilia. ℟. Benedic dn̄e do
mū iſtā quam edificaui noī
tuo. Uenientiū in locū iſtuz
exaudi preces in excelſo ſo
lio glorie tue. ℣. Domū tuā
dn̄e decet ſctitudo ī lōgitu=
dine dierū. Ueniē. L cō. vij.

Uultis audire an arbo
res que tales fructꝰ
faciunt ad eterni regis tem
plū pertineāt: Subiungit
apoſtolus dicēs. Que pre=
dico vobis ſicut p̄dixi: quo=
niam qui talia agunt regnū
dei nō conſequentur. Bone
quoqꝫ arboris fructus ſub=
ſequenter enumerat apoſto
lus cū ait. Fructꝰ aūt ſpiri=
tus eſt/ charitas/ gaudium/
pax/ patiētia/ lōganimitas/
bonitas/ benignitas/ māſue
tudo/ ſpes/ modeſtia/ conti=
nentia/ caſtitas. De quibus
et alibi admonet dicēs. Ut
filij lucis ambulate. Fructꝰ
eni lucis eſt: in oi bonitate ⁊
iuſtitia ⁊ veritate. Qui nimi
rum fructꝰ cū arboribꝰ e qui

bus prodeunt⁊ et hic ad do=
mũ fidei⁊ illic ad habitatio
nẽ ſuperne beatitudinis ve=
raciter ꝑtinent. ℟. Domus
mea domus orationis voca
bitur dicit dñs. In ea om̃is
qui petit accepit/⁊ q̃ querit
inuenit⁊ pulſanti aperiet. ℣.
Hec eſt dom⁹ dñi firmit̃ edi
ficata: bñ fundata eſt ſupra
firmã petrã. In ea. Lcõ. viij
Audiamus deniq; ar
borẽ bonã de bonorũ
fructuũ ꝓuẽtu letantẽ. Ego
aũt ſicut oliua fructifera in
domo dei⁊ ſperaui ĩ mĩa dei
in eternũ et ĩ ſcl̃m ſcl̃i. Fru=
ctus quippe oliue luciduz ẽ
opus mĩe⁊ ⁊ ideo iure ĩ mĩa
dei ſperat in templo eterni=
tatis: qui ĩ domo dei preſen
ti mĩe gratia reſplẽdet. Iu=
re ſe talis ad tẽpluz magni
regis ꝑtinere ꝯfidens/alibi
dicit. Et mĩa tua ſubſequet̃
me: oĩbus diebus vite mee⁊
vt inhabitez in domo dñi in
longitudinẽ dierũ. ℟. Viſi=
ta q̃s dñe habitationẽ iſtã.
Et oẽs inſidias inimici ab
ea longe repelle. ℣. Bene
dic dñe domũ iſtã et oẽs ha
bitãtes in illa. Et. ¶ In. iij.
noc. ã. In domũ dñi letan=
tes ibim⁹. Cãti. Letat⁹ ſuz.
fo. xlvij. Niſi dominus edifi=
cauerit. fo. xlvij. Ecce nunc
benedicite. fol. xlix. ℣. Fun=
data eſt dom⁹ dñi ſuper ver
ticem mõtiũ⁊ ℟. Et exalta=
ta eſt ſuper omnes colles⁊
lc. ix. Lectio ſancti euange=
lij ſecundũ lucam. Cã. xix.
In illo tẽpore. Ingreſ
ſus ieſ⁹ ꝑambulabat
hierico. Et ecce vir noĩe za=
cheus⁊ et hic erat princeps
publicanoꝝ: ⁊ ipẽ diues. Et
rel. Ex ꝯmẽtario beati am=
broſij epĩ/de eadẽ lectione.
Zacheus ſtatura puſillus
hoc eſt nulla nobilitatis inge
nite dignitate ſublimis exi=
gu⁹ meritis ſicut popul⁹ na
tionũ⁊ audito domini ſalua=
toris aduentu quẽ ſui nõ re
ceperant: videre cupiebat.
Sed nemo facile ieſũ videt
¶ Nemo poteſt ieſuz videre
cõſtitutus in terra. Et quia
non prophetas non regnuz
habebat⁊ tanq̃ forma gra=
tie naturalis aſcendit in ſi=
comorũ vanitatẽ ſcilicet iu=
deorũ ꝑterẽs: errata quoq;
corrigẽs ſuperioris etatis:
et ideo ieſum interioris do=
mus recepit hoſpitio. ℟.
Lapides precioſi om̃es mu
ri tui. Et turres hieruſalez
gẽmis edificabunt. ℣. Pla=
tee tue hieruſalẽ ſternẽtur

auro mūdo. Et turres. lc.x.
ET bene aſcēdit in ar
borem vt arbor bona
bonos fructꝰ faceret: ac na-
turali p̄ciſus oleaſtro et cō
tra naturā inſertus in bonā
oliuā: fructū poſſet legis af
ferre. Radix enī ſancta: ⁊ ſi
rami inutiles. Quorū infru
ctuoſam gl'iam plebs gētiū
fide reſurrectōis quaſi qua
dā corporis eleuatione trāſ
cendit. ¶ Et ecce vir nomi-
ne zacheus. zacheus ī ſico-
moro: cecus invia. Quoruz
alterū dn̄s miſeraturus ex
pectat: alterum manſionis
ſue claritate nobilitat. Alte
rum ſanaturus interrogat:
apud alterū ſe nō iuitatus
inuitat. Sciebat enī vberez
hoſpitij ſui eſſe mercedem.
Sed tamen et ſi nōdum vo-
cē inuitantis audierat: affe-
ctū audierat. R. Tu domie
vniuerſorū qui nullā habes
indigentiā voluiſti templuz
tuū fieri in nobis. Conſerua
domū iſtā īmaculatā ineter
num dn̄e. V. Tu elegiſti do-
mum iſtam dn̄e ad inuocan
dum nomen tuum in ea / vt
eſſet domus oratiōis popu
lo tuo. Conſer. Lectio. xi.
VErū ne cecū illū tan
q̄ faſtidioſi pauperū
cito reliquiſſe videamur: et
tranſiſſe ad diuitē: expecte-
mus euz: quia expectauit et
dominus. Interrogemꝰ euz:
quia interrogauit et chriſtꝰ
Nos interrogemus quia ne
ſcimus: ille quia nouerat.
Nos interrogemus vt ſcia-
mus vnde curatus ſit: ille in
terrogauit vt in vno plures
diſceremus: vnde dominuz
videre mereamur. Interro-
gauit enī: vt crederemꝰ niſi
ꝯfitentē nō poſſe ſanari. Et
cōfeſtim inquit vidit: et ſeq̄-
batur illū magnificās deū:
⁊ pambulabat hierico. Ali-
ter enī nō videret: niſi ſeque
retur xp̄m: niſi dn̄m predica
ret: niſi ſeculum preteriret.
R. Vidi ciuitatē ſanctā hie-
ruſalē nouā deſcēdētē de ce
lo a deo paratā ⁊ audiui vo
cem magnā de throno dicē-
tē ecce tabernaculū dei eſt
cuz hominibꝰ. Et habitabit
cū eis. V. Et ipſi ppl's eius
erunt ⁊ ipſe deꝰ cum eis erit
eorū deus. Et. Lectio. xii.
CUm diuitibus quoq̄z
in gr̄am reuertamur
Nolumus enī offendere di-
uites: quia volumus ſi fieri
poteſt ſanare om̄es: ne in ca
meli cōparatione preſtricti
in zacheo citius q̄ oportuit

derelicti iuſte habeant com
motionis offenſam. Diſcant
nō in facultatibus crimē ha
beri: ſed in his qui vti neſci=
unt facultatibus. Naz diui
tie vt īpedimēta improbis:
ita bonis ſunt adiumēta vir
tutis. Diues certe zacheus
electus a chriſto ſed dimidi
um bonorum ſuoꝝ pauperi
bus largiēdo/ reddēdo etiā
in quadruplū q̄ fraude ſuſ=
tulerat alterū enī nō ſatꝭ eſt
nec habet gratiā liberalitas
ſi iniuria pſeuerat: quia non
ſpolia ſed dona q̄runt: vbe=
riorē mercedē ꝙ contulerat
accepit. Et bene princeps ī
ducitur publicanorū. Quis
enī de ſe deſperet: quādo et
iſte puenit: cui ſenſ⁹ ex frau=
de? Et ipſe inquit diues: vt
ſcias nō oēs diuites auaros
℟. Bn̄dic dn̄e domū iſtam
et oēs habitātes in illa ſitqꝫ
ī ea ſanitas hūilitas ſctitas
caſtitas virt⁹ victoria fides
ſpes/ ꝛ charitas benignitas
temperātia/ patientia ſpūa=
lis diſciplina/ ꝛ obedientia.
Per infinita ſecula. ℣. Con
ſerua dn̄e in ea timentes te
puſillos cuz maiorib⁹. Per.
Sequē. ſ. euā. ſꝫ lu. Cp. xix
In illo tpe. Ingreſſus
ieſus perambulabat
hierico. Et ecce vir nomine
zacheus: ꝛ hic erat pꝛiceps
publicanoruz: et ipſe diues.
Et q̄rebat videre ieſum q̇s
eſſet: et non poterat pre tur=
ba quia ſtatura puſill⁹ erat.
Et precurrēs aſcēdit in ar=
borē ſicomorū: vt videret il
lum: qꝛ inde erat tranſitur⁹
Et cū veniſſet ad locū ſuſpi
ciens ieſus vidit illū: ꝛ dixit
ad eū. zachee feſtinās deſcē
de: quia hodie in domo tua
oportet me manere. Et feſti
nans deſcēdit: et excepit il=
lū gaudens. Et cū viderent
oēs murmurabant dicētes
ꝙ ad hominē peccatorē di=
uertiſſet. Stans aūt zache
us: dixit ad dn̄z. Ecce dimi
diū bonorū meorū domine
do pauperib⁹: et ſi quid ali=
quē defraudaui/ reddo qua
druplū. Ait ieſus ad eū. Qꝛ
hodie ſalus domui huic fa=
cta eſt: eo ꝙ et ipſe filius ſit
abrahe. Venit enī filius ho
minis querere ꝛ ſaluū face
re: qđ perierat. Amē. ¶ Ad
laud. a. Domū tuā domine
decet ſanctitudo in lōgitu=
dine dierū. ps. xcij. Domin⁹
regnauit. fo. xxxij. Cap. ℣. ꝛ
oro vt in primis veſ. ℟. bre.
Lapides precioſi. Oēs mu
ri tui. ℣. Et turres hieruſa=

lem gemmis edificabūtur.
Omnes. hyꝰ. Hoc in tēplo.
fol. lxv. Ad bñꝰ ān. Mane
ſurgens iacob erigebat la=
pidem in titulum fundens
oleum deſuper votum vo=
uit dño vere locus iſte ſan=
ctꝰ eſt ⁊ ego neſciebā. ¶ Ad
primam ān. Domꝰ mea do=
mus orationis vocabitur.
¶ Ad. iij. ā. Hec eſt domus
dñi firmiter edificata bñ fū
data eſt ſupra firmā petraꝫ.
Capm et ōro vt in. j. veſ. ℣.
Domine dilexi. ¶ Ad. vj. ā.
Bene fundata eſt domꝰ dñi
ſupra firmam petram. Ca=
pitulū. Apocalypſis. xxi.
Audiui vocē magnaꝫ
de throno dicētē: ec=
ce tabernaculū dei cuꝫ hoī=
bus ⁊ habitabit cū eis: ⁊ ip
ſi ppl's eiꝰ erūt: ⁊ ipſe deꝰ cū
eis erit eorū deus. ℣. Beati
qui habitant in do. Oratio.
Queſumus ops deus:
vt in hoc loco noī tuo
dedicato cunctis petentibꝰ
aures tue pietatis accom=
modes. Et famu: Per dñꝫ.
¶ Ad. ix. ā. Lapides p̄cioſi
oēs muri tui ⁊ turres hieru
ſalem gēmis edificabuntur
Cpm. ij. Ad corinthios. vj.
Vos eſtis tēplum dei
viui ſicut dicit domi=
nus: qm̄ inhabitabo in illis
et inambulabo: et ero illoꝝ
deꝰ et ipſi erūt mihi populꝰ
℣. Fundata eſt domꝰ. Oro.
Omnipotēs ſempiter=
ne deꝰ effūde ſup hūc
locum gratiā tuam: ⁊ omni
bus hic te inuocantibꝰ auxi
lij tui munꝰ impende. Et fa:
Per do. In ſcd'is veſ. ſuper
pos ſeruātur p'ie quattuor
ā e. de. ij. noc. Cp. R. hyꝰ. ℣.
⁊ ōro vts in lau. Ad mḡt ā.
Zachee feſtinās deſcēde qr
hodie in domo tua oportet
me manere: at ille feſtinās
deſcēdit ⁊ ſuſcepit illū gau
dēs in domū ſuā hodie huic
domui ſalꝰa deo facta ē all'.
¶ Nota ſi dedicatio eccl'ie
alicubi tpe paſchali euene=
rit pro inuitatorio et ān. ad
noct. laud. et horas et ſuper
p̄os ad vtraſqȝ veſ. ſeruātur
all'a. vt de ſctis tpe paſcha
li occurrēntibus. Ad mḡt in
primis veſpis / ⁊ ad benedi=
ctus ān. additur vnum all'a.
in fine. Sil'r ⁊ ſingulis feriis
magnis. Feriis vero breuibꝰ
adduntur duo all'a. in fine.

¶ FINIS.

BIBLIOTHEK KARLSRUHE

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg